

чинове и стѣпены, кои-то сж основать на Слово Божіе, и дѣйствовать съ помощь на прѣметвеннѣхъ благодать върху освященіе-то на души-ты имъ тѣмъ, щото пресвитеръ-тъ по духовнѣхъ-тъ си власть служи на сичкы, кога-то си испѣлнява длѣжности-ты.

§. 27. Два чина помежду членове-ты на черковѣ-тѣхъ.

Чинове-ти на черковѣ-тѣхъ въ врѣмя на Апостолы-ты бѣхъ само два, и единый отъ тѣхъ въ посланіе-то до Евреи-ты е нарѣченъ вождь (Евр. 13. 17, 7); а другой въ Първо-то Петрово Посланіе — стадо (А'. Пет. Е'. 3.), та че първи-ти Христиане повече-то ся наричяхъ братія. По-добрѣ ще сторимъ, ако сравнимъ тѣхъ чинове съ днешны-ты — Мірескы и Клеричи; имѣто на тоя послѣдній, види ся, пакъ да е произлѣзло отъ старыя, ако и не общыя оны обычѣи, кой-то ся имали, за да ся избирать черковни-ти священнослужители съ жребій (Клеръ). То показва още, че избрани-ти по тоя начинъ священнослужители ся съединявать благодатно съ клера на Господа, кой-то взаимно вече имъ става учаетіе или клеръ. Климентъ Римскый доказва, че членове-ти на черковѣ-тѣхъ и въ старо врѣмя сж были раздѣляни на Мірескы и Клеричи, на послѣ това раздѣленіе, по подражаніе отъ іудейскѣхъ черковѣ, ся вѣвело и въ христианскѣхъ-тѣхъ, понеже и у старѣхъ іудейскѣхъ черковѣ имаше тѣхъ четири чина; Архиерейскый, Іерейскый, Левитскый и Мірескый.

§. 28. Извънрядны дарбы и службы въ христианскѣхъ-тѣхъ черковѣхъ.

Въ Іераршіѣхъ-тѣхъ на апостолскѣхъ-тѣхъ черковѣхъ, при общы-ты за черковѣхъ-тѣхъ сякогашны и собствены ней, по сичкы врѣмена, чиноначалія и службы, ся отличавать още и извънрядны-ты духовны дарбы и службы, кои-то Богъ основаль изъ начала още за распространеніе на вѣрѣхъ-тѣхъ. Таквази е до нѣидѣ дарба-та, да правять чюдеса, а особито — за говораніе-то на странны-ты языци. Такыва сж още и наименованія-та: Апостолъ, Пророкъ и Евангелистъ (А'. Кор. В'. 28; Рим. 1В'. 4; Ефес. Д'. 11). При броя на дванадесѣть-тѣхъ Апостолы, слѣдъ съшествіе-то вече на Св. Духа, по непосредственно званіе ся съпричисли и Павелъ, апостолъ языковъ (Рим. 1А'. 18), кой-то, както и самъ исповѣдува, былъ най-долень отъ другы-ты Апостолы, та затова ся трудилъ и отъ сичкы повече (А'. Кор. 1Е'. 9—10), та написалъ най-много нѣщо; той дава имя-то апостолъ и на